

drage imellem Lyende og Dagleier, ikke er saa stor, at man af den Grund skulde behøve at skyde denne Lov ud i det Fjerne. Det er jo vistnok ganske rigtigt, hvad den ærede Justitsminister har bemærket, at han ikke har havt Tid til nøie nok at overveie dette hele Forslag, og han har derfor ønsket, at dette Forslag, — som han i det Hele ikke har udtalt sig misbilligende om, og imod hvilket han heller ikke har fremsat nogen Indvending, der, saavidt jeg kan see, i det Hele er af nogen stor Betydning, — skulde udsættes og ikke tages med ved denne Lov, hvorimod han saa multigvis vilde komme frem med Sagen paa den næste Rigsdag. Men jeg troer at have en god gammel Erfaring for mig om, at denne evige Udsættelse af Love, naar man først er enig om, at de ere gode, skal man ikke indlade sig paa, thi allerede i 1840 indgav de jydske Stænder, da Communalloven var for, et Andragende til Regjeringen om en Indretning, som lignede denne, nemlig om, at Forligsmæglingen maatte blive overdraget til Communalbestyrelserne, men nu har denne Sag staaet hen siden 1840, og nu skrive vi 1854, uagtet den kongelige Commissarius dengang ikke havde Noget imod dette Forslag; men Skifterne gif ikke ind derpaa, og derfor faldt Sagen bort. Jeg skulde derfor meget tilraade, at man, hvis man vil gaae ind paa Sagen, tager den nu, medens man, som det forekommer mig, kan faae den. I det Udvalg, som var nedsat i den forrige Sæstion om denne Sag, vil man see, at den nuværende høitærede Premierminister udtalte sig, saavidt jeg kan skjønne, temmelig indrømmende om dette Forslag, men han meente, at man endnu skulde indhente nærmere Erklæringer fra Communalbestyrelserne i Landet. Jeg troer ikke, at disse Erklæringer, der saaledes blive indhentede fra Communalbestyrelserne i Landet, i det Hele lede til Noget; jeg troer meget godt, at vi kunne bruge den Erfaring, der er tilstede heri Rigsdagen. Der er, saavidt jeg veed, Medlemmer i Mængde, der baade ere practiske Landmænd og Medlemmer af Sogneforstandersfaber og Amtsraad; dem kunne vi meget godt spørge, om de efter deres Erfaring troe, at denne Lov kan gaae igjennem saaledes, som

den er, og det har i den Henseende været mig meget kjær at høre, at den høitærede Justitsminister har udtalt sig derhen, at han troede, at den Nytte, som Loven kunde stifte, vilde være større end den Skade, som den kunde forvolde, og han har saaledes ikke, saavidt jeg forstod ham, paa nogen mulig Maade villet modsætte sig Loven. Jeg skulde derfor meget tilraade Thinget at gaae ind paa den saaledes, som den nu er foreslaaget, eller med de Ændringer, som det høitærede Thing muligens kunde finde Anledning til at gjøre. Af den ærede første Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) er der til Udvalgets Forslag skillet et Hovedforslag, som gaaer ud paa at forandre Udvalgets Forslag om, at der kun skal være een Forligsmægler, til at der skal være to. Jeg paaskjønner den Udtalelse, den ærede Landstingsmand har gjort om den Gavnlighed, som han venter sig af Indretningen, hvilken Forventning jeg naturligvis deler med ham, men jeg kan paa ingen mulig Maade gaae ind paa hans Anskuelse om, at denne Indretning for Dieblicket skulde udvides til at bestaae af to Forligsmæglere istedetfor een. Det stiller sig klart for mig, at, skulde der saaledes være to Forligsmæglere i hvert Pastorat, i hvert Sognedistrict, da vil det lede til ikke ubetydeligt at forøge de Banskfeligheder, som man muligvis kan frygte og ængste sig for ved Institutet, saaledes som det nu er. Det er jo klart, at det maaskee har nogen Banskfeligthed — og det er den eneste Indvending, som man kan gjøre imod Forslaget, idetmindste saaledes, som Sagen stiller sig for mig, — at finde en Mand, der med sand Beredvilighed og Glæde vil paatage sig dette Hverv. Men, er dette sandt, saa er det dog altid vanskelligere at finde To end Een, og ikke alene dette, men det vil paa Landet lede til mange practiske Banskfeligheder, naar der saaledes skulde være 2 Forligsmæglere. Den ærede Rigsdagsmand har ogsaa selv bemærket, at Forligsmæglingen skulde gaae til paa den Maade, at, naar Vedkommende klager til Forligsmægleren, da skal denne inden to Dage saksætte et Møde, hvor Sagen strax kan begynde at finde Fremgang; men, skal der være to Forligsmæglere, saa vil en saadan Saksættelse